

Normallovgivning vedrørende Huslejeordningen vil være lige saa vel i Ejernes som i Lejernes Interesse. De ældre af os her i Salen husker godt den Tid, da Forholdene var lige omvendt, da Forholdene for Ejernes Vedkommende var saa umaadelig slette, fordi der var blevet bygget mere, end der var Brug for, saaledes at naar Ejerne havde bygget solide og gode Huse, fulgte Tvangsauktion ret hyppig efter. En Ordning paa dette Omraade, hvorved alt overlades Kræfternes frie Spil, er efter min Mening lige det modsatte af en Ordning. I den ene Periode er det Lejerne, der har Overtaget, i den anden Periode er det Ejerne. Det er noget i Retning af anarkiske Tilstande, det er anarkiske Tilstande i Permanens, man fra den højtærede Indenrigsministers og Grundejernes Side søger at bane Vejen for paa Huslejeomraadet ved det Spor, man nu er inde i. Men hidtil har Forholdet dog været det, at Anarkiet ellers ikke har haft en anerkendt Plads blandt konservative Partiers Idealer. Jeg haaber heller ikke, at det skal blive Tilfældet i Fremtiden og specielt ikke ved dette Lovforslags Behandling.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til grundig og indgaaende Behandling og til de Forbedringer, det saa haardt tiltrænger.

H. O. Hansen: Naar man lovgiver paa et Omraade som dette, er det som de fleste andre Steder, hvor man maa lovgive, fordi alle Mennesker ikke er Engle, fordi alle Mennesker ikke er saa gode, som de burde være. Dette gælder for saa vel Ejere som Lejere, og dette var ogsaa Grundlaget for, at man, da Boligforholdene under Krigen begyndte at strammes, maatte gaa til en Lovgivning paa Boligomraadet for at sikre Befolkningen Tag over Hovedet. Nu erkender jeg, at man muligvis den Gang i Krigsaarene gik for rask frem og greb for haardt ind straks, og at Boligmisøren til Dels har sin Aarsag deri. Men det er ogsaa kun til Dels, dette Forhold bærer Skylden for Boligmisøren, det er ganske andre Forhold, som i væsentlig Grad er Aarsagen til, at Boligmisøren er blevet saa stor og har holdt sig saa vedvarende for de større Byers Vedkommende. Men lige saa vel som man den Gang kunde gaa for rask frem, lige saa vel kan man nu gaa for rask frem med Hensyn til Afviklingen af Boliglovgivningen og herved komme til at gøre ubodelig Skade og slaa mere i Stykker, end man i Øjeblikket kan overse. Mig forekommer det, at en saa rask Afvikling, som man fra Venstres og fra

Ministerens Side har gjort sig til Talsmand for, ikke vil kunne gennemføres i et Samfund som vort, uden at man derved slaar alt for meget i Stykker og skaber de største Ulykker i de større Byer. Efter vor Mening kan man ikke gaa til en Afvikling med saadanne Stormskridt, som Ministeren her foreslaar; der er ingeniunde opnaaet blot tilnærmelsesvis normale Forhold eller en saadan Bedring af Forholdene, at man kan fastslaa, at en Lovgivning paa dette Omraade kan bortfalde om et eller højest to Aar.

Naar man ser bort fra Forholdene her i Hovedstaden og de to omliggende Kommuner, altsaa det, man kalder Storkøbenhavn, til hvis Kommunalbestyrelser jeg paa dette Omraadenærer en stærk Tillid, vil det, hvis man vedtager Lovforslagets Bestemmelse om, at kun dér, hvor Kommunalbestyrelsen med to Trediedeles Majoritet beslutter det, skal Nævnene bevares, neppe blive mange Kommuner, i hvilke der vil kunne opretholdes en Beskyttelse for Lejerne. Og lige saa sikkert som Huslejeloven i en Række mindre Byer kan ophæves, uden at det vil forvolde nogen Skade, lige saa sikkert vil der være nogle større Provinsbyer, for hvilke Ophevelsen af Huslejeloven vil være til lige saa ubodelig Skade, som den vil være for Hovedstadens Vedkommende. Jeg skal som Eksempel nævne Odense, der er nævnt saa ofte i Dag. Men der kan være andre Steder, hvor Ministeriet kan komme i Vanskeligheder, hvis Lovforslaget gennemføres, som det er fremsat af Ministeren. Jeg kunde saaledes tænke mig, at der kunde opstaa store Boligvanskeligheder i saadanne Byer, hvor netop en Del af Statstjenestemændene bor, og i saa Fald vilde det formentlig blive nødvendigt for Ministeriet at overveje, hvad man skulde gøre for i saadanne Byer at skaffe Landets Tjenestemænd Tag over Hovedet.

Et slaaende Bevis for den Bolignød, der hersker navnlig i Hovedstaden, har man gennem de Summer, der betales for Afstaaelse af Lokaler, og alle kender jo Folk, som i en Aarrække har søgt Lejlighed i Hovedstaden, uden at det har været muligt for dem at opdrive en saadan. Naar der, hvad jeg før har nævnt, betales 5.000—6.000 Kr. i Afstaaelse for et Ismejeri, som under normale Forhold ikke kunde udlejes, taler dette Forhold sit tydelige Sprog. Det er derfor efter min Mening en unaturlig Tale, naar det af en Del af Ejerne — jeg hævder udtrykkelig, at det kun er en Del af Ejerne — hævdes, at man bør indføre den frie Konkurrence. Der kan paa dette Omraade ikke tales om fri Konkurrence, naar